

яла колыба-та на одного Кенеянина. Сисара ся скрылъ въ неѣж, и тамо го убила Іаилъ, домакынка-та на таѣж колыбѣж. Така ся сбѣдиѣла дума-та на пророчиѣж-тѣж, която бѣ казала, че окончателна-та честь на побѣдѣж-тѣж ще ся падне на женѣж. Подирь таѣж побѣдѣж Деввора и Вараѣж испѣяли тържественѣж, благодарственѣж пѣсень Богу.

ГЛАВА XLVII.

¹⁰ ГЕДЕОНЪ.

Израилтяне-тѣ пакѣ впадиѣли въ прѣжни-тѣ беззаконія. Ти забравили истиннаго Бога и хванѣли да ся покланяѣтъ на идолы-тѣ; тогава и Богѣ отстѣпилъ отъ нихъ и прѣдалъ гы въ рѣцѣ-тѣ на Мадіанитяне-тѣ, които седемь години наредѣ доходили, въ жатвено время, съ безбройно множество вѣлблуды, истреблявали и разграбвали всичко, что намирали. Не само не оставало никаква храна, но сами-тѣ Израилтяне едва могли да спасявать живота си въ пещеры-тѣ между горы-тѣ. Когато были вече докараны до крайность, тогава ся обѣрнѣли къмъ Бога и молили Му ся за помощь. Господь имъ чулъ молитвѣж-тѣж.

Въ пѣкой си нечутѣѣ градѣ Офрѣ живѣялъ единъ чѣловѣѣкъ, отъ колѣно-то Манасіино, по имя Гедеонъ; него избралъ Богѣ за освободитель на своя народѣ.

Тойзи, избранный отъ Бога, воинъ съ триста отборны мѣжѣж распрѣснѣлъ многочисленѣж-тѣж непріятелскѣж войскѣж. Три стотины воины Гедеоновы ся приблизили пошемѣ близу до непріятелскѣж-тѣж войскѣж, изведнажѣ затрѣбили въ триста трѣбы и изывкали: „мечъ Божій и Гедеоновъ!“ Непріатели-тѣ потрѣперяли отъ страхъ, хванѣли да бѣгати и да ся убивати единъ другій, и оставили на Израилтяне-тѣ богатѣж корысть.

Кога видѣли себе си освобождены чрезъ рѣцѣ-тѣ на Гедеона, Израилтяне-тѣ му казали: „бѣди намѣ Царь, ты и